II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Οκτωβρίου 1986

για την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων που έχουν προταθεί όσον αφορά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές καρβιδίου του πυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Νορβηγίας, Πολωνίας και Σοβιετικής Ένωσης και για την περάτωση της έρευνας που αφορά τις εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Νορβηγίας, Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας, Σοβιετικής Ένωσης και Γιουγκοσλαβίας

(86/497/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1984 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [1], και ιδίως τα άρθρα 10 και 11,

Μετά από διαβουλεύσεις στα πλαίσια της συμβουλευτικής επιτροπής, όπως προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό,

Εκτιμώντας ότι:

Α. **Διαδικασία**

(1) Τον Μάιο του 1984, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία που υπέβαλε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Ομοσπονδιών Χημικών Βιομηχανιών (CEFIC) εξ ονόματος όλων των παραγωγών καρβιδίου του πυριτίου της Κοινότητας.

(2) Η καταγγελία περιείχε αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και ως προς τη σημαντική ζημία που προέκυψε, τα οποία θεωρήθηκαν επαρκή για να δικαιολογήσουν την κίνηση διαδικασίας. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή γνωστοποίησε, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2], την κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές στην Κοινότητα καρβιδίου του πυριτίου που υπάγεται στη διάκριση 28.56 Α του κοινού δασμολογίου και αντιστοιχεί στον κωδικό NIMEXE 28.56-10, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Τσεχοσλοβακίας, Νορβηγίας, Πολωνίας, Σοβιετικής Ένωσης, Ισπανίας και Γιουγκοσλαβίας, και άρχισε έρευνα.

(3) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα για το θέμα αυτό τους εισαγωγείς και εξαγωγείς που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται, καθώς και τους αντιπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες, και έδωσε στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέλη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση.

(4) Όλοι οι γνωστοί παραγωγοί και εξαγωγείς, καθώς και οι περισσότεροι από τους γνωστούς εισαγωγείς, γνωστοποίησαν γραπτώς τις απόψεις τους ή ζήτησαν και έγιναν δεκτοί σε ακρόαση.

(5) Παρατηρήσεις υποβλήθηκαν εξ ονόματος συνδέσμων καταναλωτών καθώς και εκ μέρους των ίδιων των καταναλωτών.

(6) Η Επιτροπή αναζήτησε και επαλήθευσε όλες τις πληροφορίες που θεώρησε αναγκαίες με σκοπό την προκαταρκτική διαπίστωση ντάμπινγκ και πραγματοποίησε έρευνα στις εγκαταστάσεις των ακολούθων επιχειρήσεων:

[1] ΕΕ αριθ. L 201, της 30. 7. 1984, σ. 1.

[2] ΕΕ αριθ. C 202 της 1. 8. 1984, σ. 5.

Παραγωγοί ΕΟΚ:

— Elektroschmelzwerk Kempten GmbH, München, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Lonza-Werke GmbH, Waldshut-Tiengen, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Pechiney Electrometallurgie (ex SOFREM), Paris, Γαλλία,

— Samin Abrasivi, SpA San Michele all'Adige, Ιταλία·

Παραγωγοί και εξαγωγείς εκτός ΕΟΚ:

— Navarro S.A. Madrid, Ισπανία,

— Arendal Smelteverk A/S, Eydehavn, Νορβηγία,

— Norton A/S, Lillesand, Νορβηγία,

— Orkla Exolon A/S & Co., Orkanger, Νορβηγία,

— Tovarna Dusika, Ruse, Γιουγκοσλαβία,

— Representation of the China National Machinery and Equipment Import & Export Corporation, Köln, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας·

Εισαγωγείς ΕΟΚ:

— Intermat SA., Liège, Βέλγιο,

— S.A. Barascud Abrasifs-Chimie, 81102 Castres, Γαλλία,

— Société Derognat et Cie, 21200 Comblanchien, Γαλλία,

— DFG (Gremilliet) 88207 Remiremont, Γαλλία,

— Mineralien-Werke Duisburg GmbH Duisburg, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Mineralien-Werke Kuppenheim GmbH, Kuppenheim, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Alfred Hempel GmbH & Co., Düsseldorf, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Kerimpex Handelsgesellschaft GmbH, Selb, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Werner Kessl Giessereibedarf GmbH, Bärnwinkel, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Gesellschaft für Metallurgie Hafner und Polte GmbH, Düsseldorf, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Wilfried Post GmbH, Gut Junderswald, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Thyssen Schulte Metallurgie GmbH, Dortmund, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— Smyris Abrasivi srl, Pero (Mi), Ιταλία,

— Veneta Mineraria SpA, Milano, Ιταλία,

— Carborundum Abrasives GB Ltd, Manchester, Ηνωμένο Βασίλειο,

— Union Carbide UK Limited, Glossop, Ηνωμένο Βασίλειο,

— Tennant Metallurgical Ltd, Sheffield, Ηνωμένο Βασίλειο.

(7) Η έρευνα ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιουλίου 1983 έως τις 30 Ιουνίου 1984.

(8) Με βάση το άρθρο 380 παράγραφος 3 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, τα αποτελέσματα της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές από την Ισπανία θα εξετασθούν χωριστά, σύμφωνα με τους όρους του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 812/86 του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 1986 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ μεταξύ της Κοινότητας των Δέκα και των νέων κρατών μελών ή μεταξύ των νέων κρατών μελών κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων τα οποία καθορίζονται στην πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας (1).

Β. **Κανονική αξία**

Γιουγκοσλαβία

(9) Στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας, ο μοναδικός παραγωγός παρασκευάζει μόνο δύο βασικούς τύπους μαύρου καρβιδίου του πυριτίου, τους οποίους, σύμφωνα με τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε, εξάγει ημικατεργασμένους. Εφόσον δεν υπάρχουν επομένως εγχώριες τιμές πωλήσεως στις οποίες να βασισθεί η κανονική αξία, αποφασίσθηκε στην περίπτωση αυτή —όπως και στην περίπτωση της Νορβηγίας (βλέπε σημεία 15 — 17)— να χρησιμοποιηθεί η κατασκευασμένη αξία. Η συνολική παραγωγή, η πώληση και οι πάγιες δαπάνες για το προϊόν κατά την περίοδο έρευνας ελήφθησαν υπόψη, όπως καταγράφονται στους λογαριασμούς κόστους του παραγωγού. Στα έξοδα αυτά προστέθηκε ένα εύλογο περιθώριο κέρδους που υπολογίστηκε με βάση τα συνήθη κέρδη που πραγματοποιεί ο παραγωγός στην εγχώρια αγορά του πουλώντας τεχνητό κορούνδιο, ένα παρεμφερές προϊόν.

Χώρες κρατικού εμπορίου

(10) Με εξαίρεση την Ισπανία, που αναφέρεται στο σημείο 8, και τη Νορβηγία, οι υπόλοιπες εξαγωγές τις οποίες καλύπτει η έρευνα έχουν καταγωγή από χώρες κρατικού εμπορίου. Για να αποφασισθεί εάν οι εισαγωγές από τις χώρες αυτές είχαν αποστεί ντάμπινγκ, η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της το γεγονός ότι η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η Τσεχοσλοβακία, η Πολωνία και η Σοβιετική Ένωση είναι χώρες κρατικού εμπορίου και, ως εκ τούτου, οι υπολογισμοί έπρεπε να βασισθούν στην κανονική αξία σε χώρα με οικονομία αγοράς. Για τον σκοπό αυτό, οι καταγγέλλοντες πρότειναν την αγορά της Γιουγκοσλαβίας.

(11) Η Επιτροπή αποφάσισε να μη δεχθεί αυτή την πρόταση, για τους εξής λόγους. Η δασμολογική κλάση στην οποία υπάγεται το καρβίδιο του πυριτίου καλύπτει ευρύ φάσμα τύπων του προϊόντος, με ένα ανάλογα ευρύ φάσμα τιμών αγοράς, που κατ' αρχήν χρησιμοποιούνται σε εφαρμογές στον λειαντικό, πυρίμαχο και μεταλλουργικό τομέα. Όπως αναφέρθηκε ήδη στο σημείο 9, ο γιουγκοσλάβος παραγωγός διαπιστώθηκε ότι παρασκευάζει μόνον δύο τύπους

(1) ΕΕ αριθ. L 78 της 24. 3. 1986, σ. 1.

προϊόντος, τους οποίους και εξάγει ημικατεργασμένους. Λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες αυτούς, και ιδιαίτερα το εξαιρετικά περιορισμένο φάσμα των τύπων του προϊόντος και την ατελή διαδικασία παραγωγής που χρησιμοποιεί, σύμφωνα με τις δηλώσεις του, ο παρασκευαστής, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι οι κανονικές τιμές που καθορίζονται για τη Γιουγκοσλαβία μπορούν να αποτελέσουν ικανοποιητική βάση, από τεχνική άποψη, για τον καθορισμό κανονικής αξίας ως προς τους εξαγωγείς αυτής της χώρας κρατικού εμπορίου που αφορά η διαδικασία.

(12) Ο ισπανός παραγωγός αποδείχθηκε ότι ακολουθεί πλήρη παραγωγική διαδικασία και παρασκευάζει αρκετά ευρύ φάσμα τύπων του προϊόντος, τους οποίους πωλεί τελείως επεξεργασμένους, όχι μόνον για εξαγωγή αλλά κυρίως στην εγχώρια αγορά. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν υιοθέτησε αυτή την εναλλακτική λύση για τον καθορισμό κανονικής αξίας σε χώρες κρατικού εμπορίου που εξάγουν το προϊόν αυτό, εξαιτίας του σχετικά προστατευτικού χαρακτήρα της ισπανικής αγοράς και του γεγονότος ότι υπάρχει μόνον ένας παραγωγός σε αυτή την αγορά.

(13) Η Επιτροπή κατέληξε ότι θα ήταν πρόσφορο και εύλογο να καθορισθεί κανονική αξία για τους εξαγωγείς που προέρχονται από χώρες με κρατικό εμπόριο με βάση την κατασκευασμένη αξία στη Νορβηγία. Η πληρότητα του φάσματος των προς πώληση τύπων του προϊόντος και η παραγωγική διαδικασία που ακολουθείται από τους νορβηγούς παραγωγούς αποτέλεσε σημαντικό συντελεστή για τη συναγωγή αυτού του συμπεράσματος. Το γεγονός ότι, όπως παρατηρείται στο σημείο 15, ο περιορισμένος χαρακτήρας της νορβηγικής αγοράς καθιστά απαραίτητη την αναφορά, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, κατασκευασμένης αξίας μάλλον παρά εγχώριων τιμών δεν θεωρήθηκε ότι αποτελεί μειονέκτημα για τους εξαγωγείς που προέρχονται από χώρες κρατικού εμπορίου, αν ληφθεί υπόψη το πλεονέκτημα που έχουν συγκριτικά οι νορβηγικές επιχειρήσεις κατά την παραγωγή αυτού του υψηλά ενεργειακού τύπου προϊόντος.

(14) Αρκετοί εξαγωγείς και ένας εισαγωγέας πρόβαλαν αντιρρήσεις όσον αφορά τη χρήση της Νορβηγίας ως χώρας αναφοράς για τον καθορισμό της κανονικής αξίας και επικαλέστηκαν τις διαφορές των φυσικών χαρακτηριστικών του προϊόντος που παρασκευάζεται σε μερικές από τις χώρες κρατικού εμπορίου σε σύγκριση με το προϊόν το οποίο παρασκευάζεται στη Νορβηγία. Η απάντηση της Επιτροπής στις αντιρρήσεις αυτές ήταν ότι η μεγάλη ποικιλία των τύπων του προϊόντος για τους οποίους έχουν καθορισθεί κανονικές αξίες στη Νορβηγία επιτρέπει ήδη την καλύτερη σύγκριση καθενός από αυτούς τους τύπους του προϊόντος με εκείνους που πωλούνται από εξαγωγείς χωρών κρατικού εμπορίου. Εφόσον υπάρχουν διαφορές ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά μετά από μια τέτοια σύγκριση με τους κατάλληλους τύπους προϊόντων, το πρόβλημα θα μπορούσε να αντιμετωπισθεί με τη χορήγηση αποζημιώσεων, όπως εξηγείται στο τμήμα Δ «Σύγκριση». Ενώ οι προαναφερόμενοι εξαγωγείς δεν διατύπωσαν εναλλακτικές προτάσεις για άλλες χώρες αναφοράς, ο προαναφερθείς εισαγωγέας, από την άλλη μεριά, κατέκρινε την απόφαση της Επιτροπής να απορρίψει την επιλογή της Γιουγκοσλαβίας για το σκοπό αυτό, ισχυριζόμενος ότι οι λόγοι στους οποίους βασίζεται η απόφαση της Επιτροπής, οι οποίοι αναφέρονται στο σημείο 11, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματική κατάσταση του γιουγκοσλάβου παραγωγού. Ωστόσο, δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά στοιχεία γι' αυτούς τους ισχυρισμούς και κανένα από τα στοιχεία τα οποία συγκέντρωσε η Επιτροπή, κατά την έρευνα που αφορούσε τον γιουγκοσλάβο παραγωγό, δεν στηρίζει τους ισχυρισμούς αυτούς.

Νορβηγία

(15) Στην προσπάθεια για τον καθορισμό της κανονικής αξίας για τις τρεις νορβηγικές επιχειρήσεις, η Επιτροπή χρειάσθηκε να λάβει υπόψη της τις σχετικά μικρές ποσότητες του προϊόντος οι οποίες πωλούνται συνήθως στην εγχώρια αγορά της χώρας. Αποδείχθηκε πράγματι ότι στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς της έρευνας, περίπου 96 % κατ' αξίαν του κύκλου εργασιών αυτών των παραγωγών προοριζόταν για πωλήσεις στο εξωτερικό, από τις οποίες περίπου οι μισές είχαν προορισμό την Κοινότητα.

Γενικά λοιπόν, οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά αφορούσαν πολύ μικρές ποσότητες για να επιτρέψουν βάσιμη σύγκριση με τις εξαγωγές ανάλογου προϊόντος στην Κοινότητα.

Στην περίπτωση μιας μόνον από αυτές τις τρεις επιχειρήσεις —και για τρεις από τους τύπους του προϊόντος που πωλούνται από αυτή σε σύνολο εννιά που ελήφθησαν υπόψη— διαπιστώθηκαν πωλήσεις στην εγχώρια αγορά που έφθασαν το όριο του 5 % της ποσότητας ανάλογων τύπων του προϊόντος που εξάγονται στην αγορά της Κοινότητας. Η χρήση αυτού του ορίου σε τέτοιες περιπτώσεις καθορίσθηκε από την Επιτροπή με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84 [1] κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ που αφορά τις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών από την Ιαπωνία. Συνεπώς, για τους τρεις τύπους του προϊόντος που αναφέρθηκαν και για αυτή μόνον την επιχείρηση, καθορίσθηκε προσωρινά κανονική αξία με βάση τις εγχώριες τιμές.

(16) Δεδομένου ότι οι ποσότητες εγχωρίων πωλήσεων δεν επαρκούν για να γίνει ορθή σύγκριση στην περίπτωση όλων των άλλων τύπων του προϊόντων που παράγουν οι νορβηγικές επιχειρήσεις, χρειάσθηκε να καθορισθεί κανονική αξία γι' αυτούς τους τύπους σε άλλη βάση. Οι ίδιες οι επιχειρήσεις πρότειναν τη χρήση των τιμών εξαγωγής σε τρίτες χώρες, γι' αυτό το σκοπό.

Η Επιτροπή δεν δέχθηκε την πρόταση αυτή γιατί δεν ήταν σε θέση να επιβεβαιώσει ότι οι τιμές των εξαγωγών σε αγορές άλλες από αυτή της Κοινότητας δεν έχουν πράγματι υποστεί ντάμπινγκ. Επιπλέον, η περίοδος της έρευνας δεν χαρακτηρίσθηκε από εξαιρετικά μεγάλη διακύμανση ορισμένων σημαντικών νομισμάτων, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να προσθέσει ένα ακόμα στοιχείο αβεβαιότητας σε οποιαδήποτε επιλογή κατάλληλης αγοράς εξαγωγής τρίτης χώρας στην οποία να βασισθεί ο καθορισμός της κανονικής αξίας.

[1] ΕΕ αριθ. L 335 της 22. 12. 1984, σ. 43.

(17) Για τους λόγους που αναφέρθηκαν παραπάνω, η κανονική αξία καθορίσθηκε προσωρινά με βάση τις κατασκευασμένες αξίες στη Νορβηγία. Οι κατασκευασμένες αξίες καθορίσθηκαν με βάση τις δαπάνες, τις οποίες εμφάνισαν οι επιχειρήσεις κατά την έρευνα, για κάθε σημαντικό τύπο του προϊόντος που παράγουν και πωλούν οι ίδιες. Το κόστος αυτό παραγωγής του προϊόντος συνίσταται στις σημερινές δαπάνες παραγωγής του εν λόγω τύπου, όπως συνάγεται από τα βιβλία των επιχειρήσεων για την περίοδο που καλύπτει η έρευνα. Στις περιπτώσεις που στο κόστος αυτό παραγωγής δεν έχουν ήδη ενσωματωθεί οι πάγιες δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων πωλήσεως, ένας ποσοστιαίος συντελεστής ο οποίος αντιστοιχεί στο συντελεστή που χρησιμοποιείται από την επιχείρηση για να ληφθούν υπόψη αυτές οι δαπάνες. Αυτός ο ποσοστιαίος συντελεστής θεωρήθηκε εύλογος με βάση όλα τα οικονομικά στοιχεία τα οποία επαληθεύθηκαν κατά την έρευνα. Κατόπιν προστέθηκε στις εν λόγω δαπάνες ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Για να εξασφαλισθεί ότι αυτό το περιθώριο κέρδους αντανακλά την απόδοση κάθε επιχείρησης στη διάρκεια αντιπροσωπευτικής περιόδου, αποφασίσθηκε να ληφθούν υπόψη γι' αυτό το λόγο, από τα ελεγμένα συνολικά στοιχεία του ισολογισμού που εμφάνισαν οι επιχειρήσεις, η μέση ετήσια απόδοση κατά τα τρία τελευταία οικονομικά έτη που προηγήθηκαν της περιόδου έρευνας.

Με βάση την εξαιρετικά περιορισμένη αναλογία των εγχωρίων πωλήσεων που αναφέρθηκε παραπάνω, και δεδομένου ότι τα ελεγμένα συνολικά στοιχεία του ισολογισμού δεν κατανέμουν γεωγραφικά τα κέρδη, τα συνολικά κέρδη απόδοσης (και όχι μόνο τα εγχώρια κέρδη) θεωρήθηκε ότι αποτελούν την καταλληλότερη βάση για τον καθορισμό ενός περιθωρίου κέρδους. Σε σχέση με αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι και οι τρεις επιχειρήσεις παρήγαγαν και πώλησαν μόνο καρβίδιο του πυριτίου και ότι τα στοιχεία που οι ίδιες παρουσίασαν δείχνουν ότι, κατά το 1983/84, το περιθώριο κέρδους από τις εγχώριες πωλήσεις στη Νορβηγία —όταν αυτές πραγματοποιήθηκαν— ήταν, σε γενικές γραμμές, υψηλότερο ή τουλάχιστον ίσο προς το συνολικό περιθώριο κέρδους.

(18) Πραγματοποιήθηκαν πολλές και μεγάλης διαρκείας επαφές με νορβηγούς εξαγωγούς όσον αφορά τα προσωρινά συμπεράσματα, οι οποίες είχαν τη μορφή συναντήσεων και ανταλλαγής αλληλογραφίας. Σε όλες τις φάσεις των επαφών αυτών, οι παραγωγοί αμφισβήτησαν τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με το ντάμπινγκ και τη ζημιά, για ανάλογους λόγους και στις τρεις περιπτώσεις. Όσον αφορά τα συμπεράσματα για την κανονική αξία, οι εν λόγω παραγωγοί αφενός αντιτίθενται στη χρήση των κατασκευασμένων αξιών για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, όπως αναφέρεται στο σημείο 19, αφετέρου έχουν αντιρρήσεις όσον αφορά τον τρόπο που υπολογίσθηκαν οι κατασκευασμένες αξίες, όπως αναφέρεται στα σημεία 20 έως 23.

Αντίρρηση των νορβηγών παραγωγών ως προς τη χρήση των κατασκευασμένων αξιών για τον καθορισμό της κανονικής αξίας

(19) Οι προαναφερθέντες παραγωγοί πρόβαλαν το επιχείρημα ότι η χρησιμοποίηση των κατασκευασμένων αξιών, τουλάχιστον στην παρούσα υπόθεση, είναι αντίθετη προς το εμπορικό πνεύμα σύμφωνα με το οποίο πρέπει να υπολογίζεται ένα σταθερό και ίσο ποσοστό κέρδους για κάθε τύπο του προϊόντος, ούτως ώστε να αφαιρείται από τον παραγωγό ο οποίος έχει πλεονεκτήματα κόστους η δυνατότητα να ανταγωνισθεί ελεύθερα, και στις τιμές πωλήσεων, με περιθώρια κέρδους τα οποία διαφοροποιεί ανάλογα με την ποιότητα του προϊόντος και τον υπάρχοντα ανταγωνισμό.

Ελλείψει στοιχείων που μπορούν να εξακριβωθούν, τα οποία θα επέτρεπαν τη χορήγηση διαφορετικών περιθωρίων κέρδους ανάλογα με τον τύπο του προϊόντος, η Επιτροπή αναγκάστηκε να κατανείμει τα ποσά που της υποδείχθηκαν από τις επιχειρήσεις στη διάρκεια της έρευνας και τα περιθώρια κέρδους με ενιαίο τρόπο και με βάση τον κύκλο εργασιών, ώστε να διασφαλίζεται ότι θα απορροφώνται πλήρως από τις πωλήσεις της ίδιας περιόδου.

Αντιρρήσεις των νορβηγών παραγωγών ως προς τον από μέρους της Επιτροπής υπολογισμό των κατασκευασμένων αξιών

(20) Οι νορβηγοί παραγωγοί ενημερώθηκαν, πριν από την επιτόπια έρευνα που πραγματοποίησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, ότι θα γινόταν λεπτομερής εξέταση των δαπανών. Συνεργάστηκαν, τόσο όσον αφορά το κόστος και τα οικονομικά λογιστικά στοιχεία των εσωτερικών βιβλίων που τηρούν οι επιχειρήσεις και τους ετήσιους λογαριασμούς που ελέγχονται από ανεξάρτητο λογιστή όσο και όσον αφορά την εμπορική και τεχνική ενημέρωση. Διαπιστώθηκε ότι όλες οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν συστήματα λογιστικής διαχείρισης τα οποία λαμβάνουν υπόψη τους τις διαφορετικές μεταβολές του κόστους των κυρίων κατηγοριών του προϊόντος. Οι δαπάνες πωλήσεως και τα γενικά διοικητικά πάγια έξοδα κατανεμήθηκαν γενικά για όλους τους τύπους του προϊόντος σύμφωνα με την πρακτική κάθε επιχείρησης στη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Όσον αφορά το μεταβλητό και πάγιο κόστος, οι επιχειρήσεις δεν είχαν σε αυτή τη φάση αντιρρήσεις για τον υπολογισμό του κόστους για τις ξεχωριστές κατηγορίες του προϊόντος.

Όταν συζητήθηκαν τα προκαταρκτικά αποτελέσματα της έρευνας, που έδειχναν την ύπαρξη ντάμπινγκ σε διαφορετικούς βαθμούς για διάφορους τύπους του προϊόντος σε κάθε επιχείρηση, διατυπώθηκαν δύο βασικές αντιρρήσεις για τον τρόπο με τον οποίο υπολογίστηκαν οι κατασκευασμένες αξίες. Τις αντιρρήσεις αυτές ανέπτυξαν, με διαφορετικό τρόπο, και οι τρεις επιχειρήσεις.

(21) Η πρώτη αντίρρηση αφορούσε τα περιθώρια κέρδους στα οποία βασίστηκε ο υπολογισμός των κατασκευασμένων αξιών. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού αναφέρεται στο σημείο 17. Οι επιχειρήσεις ισχυρίστηκαν ότι δεν χρησιμοποιήθηκε στον καθορισμό της κατασκευασμένης αξίας «ένα εύλογο περιθώριο κέρδους», κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84.

Φαίνεται ότι η αντίρρηση αυτή οφείλεται στο διαπιστωθέν μέγεθος των περιθωρίων κέρδους. Αυτά ήταν μεγαλύτερα απ' ό,τι τα περιθώρια κέρδους που παραχωρήθηκαν στις υπόλοιπες νορβηγικές βιομηχανίες για τα οποία είχαν καθοριστεί κατασκευασμένες αξίες στο πλαίσιο διαδικασιών αντιντάμπινγκ κατά το παρελθόν. Οι διαδικασίες αυτές, ωστόσο, αφορούσαν βιομηχανίες και επιχειρήσεις που παρουσίαζαν ζημίες ή πολύ περιορισμένα κέρδη την εποχή της εν λόγω έρευνας και για τις οποίες δεν ήταν δυνατός ο υπολογισμός ακριβούς περιθωρίου κέρδους με βάση την πρόσφατη απόδοση της επιχείρησης ή βιομηχανίας. Αυτό όμως δεν ισχύει στην περίπτωση της παρούσας διαδικασίας, εφόσον τα περιθώρια κέρδους που χρησιμοποιήθηκαν είναι τα ελεγμένα πραγματικά κέρδη των επιχειρήσεων που εξετάστηκαν. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, υπολογίστηκαν οι μέσοι όροι του κέρδους αρκετών ετών, έτσι ώστε να αποφευχθεί ο ενδεχόμενος άδικος καθορισμός που θα βασιζόταν στο εξαιρετικό κέρδος ενός μόνο χρόνου. Πράγματι, μια από τις επιχειρήσεις χαρακτήρισε η ίδια ένα από τα χρόνια που περιελήφθησαν στον μέσο όρο της ως τον χειρότερο χρόνο, από άποψη αποδοτικότητας, στην ιστορία της, από το 1945. Τα πραγματικά κέρδη, όταν υπάρχουν και μπορούν να καθοριστούν με ακρίβεια, αποτελούν το πιο εύλογο μέτρο περιθωρίου κέρδους που πρέπει να χρησιμοποιηθεί γι' αυτό το σκοπό —και είναι τουλάχιστον ο μόνος δίκαιος και αντικειμενικός τρόπος.

(22) Η δεύτερη αντίρρηση αφορούσε τους υπόλοιπους συντελεστές των κατασκευασμένων αξιών: τα διάφορα είδη κόστους. Γενικά, και οι τρεις επιχειρήσεις υπογράμμισαν ότι είναι απαραίτητο να γίνουν λεπτομερείς διορθώσεις στα συμπεράσματα που τους υποβλήθηκαν προσωρινά και, στο μέτρο που οι διορθώσεις αυτές μπορούσαν να δικαιολογηθούν με βάση τα ελεγμένα στοιχεία που συλλέγησαν στη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή τροποποίησε τα συμπεράσματα αυτά. Ωστόσο, τη στιγμή της πρώτης παρουσίασης των προκαταρκτικών συμπερασμάτων, όλες οι επιχειρήσεις αναφέρθηκαν στο ίδιο θέμα: οι μέθοδοι ή τα μέσα κοστολόγησης των διαφόρων τύπων του προϊόντος, τα οποία είχαν χρησιμοποιηθεί μέχρι τότε, δεν ανταποκρίνονταν επαρκώς στις τεχνικές και εμπορικές πραγματικές συνθήκες. Υποστήριξαν ότι αυτό το εγνώριζαν οι επιχειρήσεις αρκετό καιρό, αλλά ότι η έρευνα της Επιτροπής επιτάχυνε τη συνειδητοποίηση του γεγονότος αυτού. Ζήτησαν να τους δοθεί χρόνος και η ευκαιρία να παρουσιάσουν νέο υλικό στην Επιτροπή με βάση αναθεωρημένα κριτήρια. Η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν μια τέτοιου είδους διαδικασία είναι ορθή, αποφάσισε όμως να αποδεχθεί το αίτημα αυτό και να εξετάσει προσεκτικά τα στοιχεία που θα της υποβάλουν χωριστά, χωρίς, ωστόσο, να εγγυάται ότι μια τέτοια πληροφορία είναι αξιόπιστη και μπορεί να ληφθεί υπόψη στα προσωρινά της συμπεράσματα, δεδομένου ότι υποβλήθηκε μετά την περάτωση της επιτόπιας έρευνας.

Το νέο υλικό που παρουσιάστηκε διέφερε σε εύρος και πληρότητα από επιχείρηση σε επιχείρηση, αλλά είχε παρόμοιο στόχο σε όλες τις περιπτώσεις. Με εξαίρεση ορισμένα λεπτομερή σημεία όσον αφορά τα ελεγμένα στοιχεία που έχουν ήδη συλλεγεί, τα οποία αναφέρθηκαν ήδη, κάθε νορβηγός παραγωγός υποστήριξε ότι είναι απαραίτητο να γίνουν σημαντικές αλλαγές σε ορισμένα κριτήρια κοστολόγησης —τα οποία δικαιολογούνται σε μεγάλο βαθμό για τεχνικούς λόγους— και ότι τα κριτήρια αυτά θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αναδρομικά για την τροποποίηση των αρχικών πορισμάτων της έρευνας. Ορισμένες από τις τροποποιήσεις που προτάθηκαν πάνω σ' αυτή τη βάση ήταν ευρέος φάσματος —μια επιχείρηση ζήτησε να αναδιοργανωθεί πλήρως το σύστημα κοστολόγησής της ως αποτέλεσμα αυτού—, αλλά, ποσοτικά, το σημαντικότερο αποτέλεσμα σε όλες τις περιπτώσεις ήταν να μειωθεί σημαντικά το κόστος και, ως εκ τούτου, οι κανονικές αξίες των μεταλλουργικών και συρματουργικών προϊόντων, για τα οποία καθορίστηκαν προκαταρκτικά τα ανώτατα όρια ντάμπινγκ. Σε μεταγενέστερη φάση της διαδικασίας, μια από τις επιχειρήσεις υποστήριξε την αναθεώρηση όλων των κριτηρίων για την κατανομή γενικών εξόδων, τα οποία στην πράξη είχαν ανάλογο αποτέλεσμα για μερικούς τύπους προϊόντων.

(23) Η Επιτροπή θεωρεί ότι — παρά τα αναλυτικά επιχειρήματα και τις τεχνικές εξηγήσεις που δόθηκαν — οι επιχειρήσεις δεν παρουσίασαν καινούργια γεγονότα στον τομέα αυτό, τα οποία να δικαιολογούν την εγκατάλειψη συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε η έρευνα. Από την άλλη μεριά, στις περιπτώσεις που τα συμπληρωματικά στοιχεία που δόθηκαν περιείχαν νέες αποδείξεις για επί μέρους σημεία τα οποία είχαν μια αντικειμενικά διαπιστώσιμη σχέση με τα γεγονότα τα οποία είχαν ήδη ελεγχθεί στη διάρκεια της έρευνας, αυτό λήφθηκε υπόψη και έγιναν οι απαραίτητες διορθώσεις στα συμπεράσματα της Επιτροπής. Όπως εξηγήθηκε ήδη, οι κατασκευασμένες αξίες στη Νορβηγία βασίζονταν αποκλειστικά σε πληροφορίες που παρείχαν οι ίδιες οι επιχειρήσεις και είχαν επαληθευθεί σε σχέση με το σύστημα κοστολόγησης και κλεισίματος λογαριασμών που χρησιμοποιούσαν καθημερινά οι επιχειρήσεις αυτές εδώ και αρκετό καιρό και καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας.

Μια από τις επιχειρήσεις, πριν από την έρευνα, επέστησε την προσοχή στο γεγονός ότι, αν και αρκετοί τύποι καρβιδίου του πυριτίου πωλούνται συχνά συναρτήσει ποιοτικών κριτηρίων που καθορίζονται κατόπιν συμφωνίας με κάθε ενδιαφερόμενο πελάτη χωριστά, το σύστημα κοστολόγησής της έπρεπε να αντανακλά το σημερινό κόστος μόνον για τους γενικότερους τύπους του προϊόντος, οι οποίοι διακρίνονται συνήθως από τις διαφορές στη χημική σύστασή τους, το χρώμα, το μέγεθος του κόκκου και την εφαρμογή. Η μέθοδος αυτή ήταν, ωστόσο, ακριβώς το στοιχείο στο οποίο βασίστηκε η Επιτροπή για την συλλογή των στοιχείων και την διεξαγωγή της έρευνάς της. Συγχρόνως, η επιχείρηση αυτή υπέδειξε ότι το σύστημα αναφοράς ως προς το κόστος της είχε ενσωματωθεί πλήρως στις διαδικασίες διαχείρισης και λογιστικής, και αυτό διαπιστώθηκε ότι ίσχυε και για τις υπόλοιπες νορβηγικές επιχειρήσεις. Η σημασία του λογιστικού συστήματος και του συστήματος κοστολόγησης που χρησιμοποιούσαν οι επιχειρήσεις

την εποχή της έρευνας έγκειται όχι μόνον στον αντικειμενικά διαπιστώσιμο χαρακτήρα των στοιχείων που είχαν προσκομίσει αλλά και στη χρησιμοποίησή τους στη διαχείριση για μια μεγάλη χρονική περίοδο πριν και κατά τη διάρκεια της έρευνας. Ως εκ τούτου, τα συστήματα αυτά, μαζί με τα στοιχεία των εσωτερικών βιβλίων που τηρούν οι επιχειρήσεις, σύμφωνα με τα γνωστά κριτήρια διαχείρισης της εποχής, παρείχαν το πλαίσιο μέσα στο οποίο είχαν ληφθεί οι αποφάσεις για την διαχείριση, συμπεριλαμβανομένων και των αποφάσεων για τις τιμές. Έτσι δεν είναι δυνατόν να γίνουν δεκτά τα αιτήματα σύμφωνα με τα οποία η Επιτροπή πρέπει να εγκρίνει το κόστος παραγωγής που υπολογίστηκε αναδρομικά με βάση ριζικά αναθεωρημένα κριτήρια αντί για το κόστος που υπολογίστηκε σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες διαχείρισης και λογιστικής που ίσχυαν στις επιχειρήσεις πριν και κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Η λήψη διαφορετικής θέσης θα συνεπαγόταν ότι, στην περίπτωση χρησιμοποίησης των κατασκευαζομένων αξιών ως βάσεως για την κανονική αξία, η Επιτροπή θα παρέκκλινε από τα στοιχεία τα οποία χρησιμοποίησαν οι επιχειρήσεις στην αντίστοιχη περίοδο.

Γ. **Τιμές εξαγωγής**

(24) Οι τιμές εξαγωγής καθορίστηκαν με βάση τις τιμές που καταβάλλονται σήμερα ή που πρέπει να καταβάλλονται για τα προϊόντα που πωλούνται για εξαγωγή στην Κοινότητα.

Δ. **Σύγκριση**

(25) Κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της, όπου ήταν απαραίτητο, όλες τις διαφορές που θίγουν το συγκρίσιμο της τιμής στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το αίτημα για την ύπαρξη σχέσης μεταξύ των διαφορών αυτών και των υπό εξέταση πωλήσεων αποδείχθηκε με ικανοποιητικό τρόπο. Αυτή ήταν και η περίπτωση των διαφορών όσον αφορά τους όρους και τις συνθήκες πώλησης, όπως είναι για παράδειγμα η μεταφορά, οι όροι πίστωσης, οι συμπληρωματικές δαπάνες, η συσκευασία, η παράδοση και η προμήθεια των πρακτόρων. Επίσης, όπου ήταν δυνατόν, παραχωρήθηκαν οι εκπτώσεις τις οποίες ζήτησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, λόγω διαφορών των φυσικών χαρακτηριστικών.

Όλες οι συγκρίσεις έγιναν στο στάδιο «εκ του εργοστασίου».

(26) Ένας κοινοτικός εισαγωγέας του προϊόντος από τη Σοβιετική Ένωση σχολίασε το γεγονός ότι οι συγκρίσεις έγιναν στο στάδιο «εκ του εργοστασίου», με βάση το άρθρο 2 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84. Ο εν λόγω εισαγωγέας αγόρασε προϊόντα σε τιμή στην οποία περιλαμβάνονταν οι δαπάνες μεταφοράς για μεγάλη απόσταση από την Σοβιετική Ένωση έως τις αποθήκες του. Οι δαπάνες αυτές είναι σημαντικές στην περίπτωση αυτού του υλικού, το οποίο έχει σχετικά χαμηλή αξία σε σχέση με το βάρος και τον όγκο του. Η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να αποκλείσει τις δαπάνες μεταφοράς από την «τιμή εξαγωγής» στα σύνορα της Κοινότητας, εάν οι δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται στην τιμή την οποία καταβάλει ο εισαγωγέας.

(27) Ο ίδιος εισαγωγέας υπέδειξε ότι η απαίτηση για «ομοειδές προϊόν» που περιέχεται στο άρθρο 2 παράγραφος 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 δεν ικανοποιείται με τη χρησιμοποίηση των νορβηγικών κατασκευαζομένων αξιών ως βάσης για την κανονική αξία.

Οι λόγοι αυτής της επιλογής εξηγήθηκαν στα σημεία 10 έως 14. Επιπλέον, η χορήγηση αποζημίωσης για τη διαφορά των φυσικών χαρακτηριστικών του εισαγόμενου προϊόντος δεν αποδεικνύει από μόνη της ότι δεν έχει επιλεγεί για τη σύγκριση ένα αρκετά ομοειδές προϊόν.

Ε. **Περιθώρια ντάμπινγκ**

(28) Η προκαταρκτική εξέταση των γεγονότων δείχνει την ύπαρξη ντάμπινγκ όσον αφορά τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Νορβηγία, την Πολωνία και τη Σοβιετική Ένωση, δεδομένου ότι τα περιθώρια ντάμπινγκ είνα ίσα προς το ποσόν κατά το οποίο η καθορισθείσα κανονική αξία ξεπερνά την τιμή εξαγωγής στην Κοινότητα· τα περιθώρια ντάμπινγκ εκφράζονται με ένα εκατοστιαίο ποσοστό του συνόλου της τιμής εξαγωγής cif, στην Κοινότητα, του προϊόντος για το οποίο γίνεται η έρευνα.

(29) Τα περιθώρια αυτά ποικίλλουν ανάλογα με το κράτος μέλος εισαγωγής και την ποιότητα του καρβίδιου του πυρίτιου. Ο μέσος όρος των περιθωρίων (όπως καθορίζονται στο σημείο 30) έχουν ως εξής για τις τρεις ενδιαφερόμενες χώρες εξαγωγής:

	Συνολικό περιθώριο ΕΟΚ
Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας	31,5 %
Πολωνία	8,9 %
Σοβιετική Ένωση	23,2 %

Σε γενικές γραμμές, οι προαναφερόμενοι παραγωγοί εξήγαγαν μόνον έναν ή το πολύ δύο διαφορετικούς τύπους μαύρου καρβίδιου του πυριτίου. Το μεγαλύτερο μέρος των ποσοτήτων που εισήχθησαν στην Κοινότητα από τις χώρες αυτές αφορούσε μακροκκόκους ή σβώλους από τους οποίους εξάγονται οι κόκκοι αυτοί οι οποίοι χρησιμοποιούνται στην παραγωγή λειαντικών εργαλείων ή σε πυρίμαχες και συρματουργικές εφαρμογές. Όλες αυτές οι εισαγωγές, με εξαίρεση μια πολύ μικρή ποσότητα λειαντικών κόκκων από την Πολωνία, αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(30) Στην περίπτωση της Νορβηγίας, τα περιθώρια επίσης ποικίλλουν ανάλογα με τον εξαγωγό και τον τύπο του καρβιδίου του πυριτίου. Όπως εξηγήθηκε ήδη, οι τρεις νορβηγικές επιχειρήσεις παρασκευάζουν πλήρη φάσμα των τύπων του υλικού αυτού. Μολονότι μέρος των τύπων του προϊόντος είχε αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ τα

οποία διεπίστωσε η Επιτροπή (κυρίως αυτό ισχύει για τύπους που πουλήθηκαν σε μεγαλύτερες ποσότητες), συγκεντρώθηκαν και υπολογίστηκαν σε σχέση με τις συνολικές εξαγωγές στην Κοινότητα των τύπων για τους οποίους διεξαγόταν η έρευνα — χωρίς να δοθεί πίστωση για το ποσό κατά το οποίο οι τιμές εξαγωγής ξεπέρασαν την κανονική αξία, στην περίπτωση των τύπων που είχαν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ— τα συνολικά περιθώρια ντάμπινγκ διαπιστώθηκε ότι ήταν για κάθε επιχείρηση τα εξής:

Εξαγωγέας	Συνολικό περιθώριο ΕΟΚ
Arendal Smelteverk A/S	5,1 %
Norton A/S	6,2 %
Orkla Exolon A/S & Co.	1,7 %

Αυτά τα συνολικά περιθώρια δεν δείχνουν ωστόσο ποιο είναι το στοιχείο αυτών των πορισμάτων το οποίο η Επιτροπή θεωρεί σημαντικό —και συγκεκριμένα τη συγκέντρωση υψηλότερων επιπέδων ντάμπινγκ σε δύο ειδικές κατηγορίες που έφθασαν το 35 % των συνολικών ποσοτήτων που εξήγε η Νορβηγία στην Κοινότητα. Τα περιθώρια ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν για τους πρώτους μεταλλουργικούς τύπους (με ελάχιστη περιεκτικότητα σε sic, 85 %) ήταν πράγματι 40,6 % και 14,6 % για τους δύο μεγαλύτερους εξαγωγείς. Τον λιγότερο σημαντικό από τους τρεις εξαγωγείς δεν αφορούν ιδιαίτερα οι εξαγωγές αυτής της κατηγορίας του προϊόντος στη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Το περιθώριο ντάμπινγκ και για τους τρεις εξαγωγείς όσον αφορά τα μείγματα κόκκων συρματουργίας ήταν 8,9 % και 5,0 %.

Η Επιτροπή δεν περιέλαβε στους υπολογισμούς της, για να καταλήξει στα περιθώρια ντάμπινγκ, ορισμένα υποπροϊόντα και απορρίμματα. Θεωρεί ότι τα στοιχεία που χρησιμοποιούσε όσον αφορά τις συνήθεις πωλήσεις του προϊόντος αυτών των επιχειρήσεων και τις κατασκευασμένες αξίες, παρέχουν ένα αντιπροσωπευτικό μέτρο του συνόλου των επιπέδων ντάμπινγκ όσον αφορά τις εξαγωγές προς την Κοινότητα.

(31) Μία από τις νορβηγικές επιχειρήσεις, η οποία δήλωσε ότι θεωρεί ότι απετέλεσε τον κυριότερο στόχο της αρχικής καταγγελίας, ισχυρίστηκε ότι η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στα πολύ υψηλά επίπεδα ντάμπινγκ για τα οποία έγινε η καταγγελία και τα πολύ χαμηλότερα συνολικά επίπεδα που διαπιστώθηκαν κατά την έρευνα (πράγμα το οποίο εντόνως αμφισβητείται για τους λόγους που αναφέρθηκαν στα σημεία 18 έως 22), απόδεικύει το άκυρο της διαδικασίας, η οποία κινήθηκε με βάση καταγγελία στηριζόμενη σε εμπορική θεώρηση και η οποία δεν περιείχε τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία. Το επιχείρημα αυτό αναφερόταν ειδικότερα στην ένδειξη ντάμπινγκ που περιείχε η καταγγελία, σύμφωνα με το οποίο συγκρινόταν η εγχώρια τιμή στη Νορβηγία ενός λειαντικού τύπου υψηλής σχετικά ποιότητας με τις τιμές εξαγωγής χαλυβουργικού υλικού πολύ χαμηλότερου επιπέδου. Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται αυτή την άποψη. Η διαδικασία δεν μπορεί να θεωρηθεί άκυρη μόνο επειδή, κατά την έρευνα, προέκυψε ότι ορισμένα στοιχεία τα οποία περιέχονται στη καταγγελία είναι λανθασμένα. Στόχος της έρευνας είναι ακριβώς να δείξει κατά πόσον οι ισχυρισμοί που περιέχονται στην καταγγελία στηρίζονται σε γεγονότα. Επιπλέον, ενώ τα συνολικά επίπεδα ντάμπινγκ αποδείχθηκε ότι είναι χαμηλά, δεν ισχύει το ίδιο για μερικά ειδικά επίπεδα.

(32) Για τις εισαγωγές καταγωγής Τσεχοσλοβακίας και Γιουγκοσλαβίας, δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη ντάμπινγκ. Επομένως, η διαδικασία όσον αφορά αυτές τις εισαγωγές μπορεί να περατωθεί.

ΣΤ. **Ζημία**

(33) Όσον αφορά τή ζημία που έχει προκληθεί από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τα αποδεικτικά στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή δείχνουν ότι η εισαγωγή στην Κοινότητα από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, τη Νορβηγία, την Πολωνία και τη Σοβιετική Ένωση καρβίδιου του πυριτίου αυξήθηκαν από 36 966 τόνους το 1981 σε 47 094 τόνους το 1984 (48 051 τόνοι το 1985), πράγμα το οποίο αντιπροσωπεύει αύξηση 27 % (30 % το 1985). Συγχρόνως, η κοινοτική κατανάλωση του υλικού αυτού μειώθηκε από 128 348 τόνους το 1984 σε 127 348 τόνους το 1981, και μειώθηκε ακόμη κατά 10 % και 14 % το 1982 και 1983.

(34) Συνεπώς, το τμήμα της αγοράς που κατέχει το καρβίδιο του πυριτίου με καταγωγή από τις χώρες που προαναφέρθηκαν αυξήθηκε από 28,8 % το 1981 σε 36,9 % το 1984. Κατά την ίδια περίοδο, το τμήμα της αγοράς που κατείχαν οι κοινοτικοί παραγωγοί μειώθηκε από 62,2 % το 1981 σε 52,5 % το 1984, αν ληφθεί υπόψη ο μέσος όρος της κοινοτικής κατανάλωσης. Οι επιπτώσεις των εισαγωγών που έχουν υποστεί ντάμπινγκ στην ελάττωση των πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών καταδεικνύεται από το γεγονός ότι, με βάση τα στοιχεία κατανάλωσης στην Κοινότητα για το 1981 και 1984, που είναι ουσιαστικά ίδια, η αύξηση του συνδυασμένου τμήματος αγοράς των χωρών που προαναφέρθηκαν είναι μικρότερη από την πτώση του τμήματος αγοράς των κοινοτικών παραγωγών.

(35) Οι συνέπειες της απώλειας του τμήματος αγοράς που αναφέρεται στο σημείο 34 αντανακλάται πλήρως στα στοιχεία παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας. Περίπου 100 000 τόνοι προϊόντων καρβίδιου του πυριτίου παρήχθησαν από τους τέσσερις κοινοτικούς παραγωγούς το 1984 έναντι 103 500 τόνων που παρήχθησαν το 1981 —το οποίο αντιπροσωπεύει ήδη μείωση σε σχέση με το 1980 (115 000 τόνοι). Κανένας κοινοτικός παραγωγός δεν αύξησε σημαντικά την παραγωγή του στη διάρκεια αυτής της περιόδου, ενώ στην περίπτωση του μικρότερου παραγωγού μειώθηκε κατά 27 % περίπου. Η χρησιμοποίηση της παρα-

γωγικής ικανότητας μειώθηκε επίσης το 1984 στο 97 % του επιπέδου του 1981, αν ληφθεί υπόψη ο μέσος κοινοτικός όρος, που ήταν ήδη χαμηλό σε σχέση με το επίπεδο του 1980, τελευταίο χρόνο ικανοποιητικής —αλλά όχι πλήρους— χρησιμοποίησης της ικανότητας της κοινοτικής βιομηχανίας. Το 1984, κανένας παραγωγός δεν βελτίωσε σημαντικά την παραγωγική του ικανότητα σε σχέση με το 1981 και ένας παραγωγός υστέρησε πολύ σε σχέση με αυτό. Κατά την περίοδο της έρευνας, πρέπει να σημειωθεί ότι η παραγωγή μειώθηκε σε περίπου 87 000 τόνους το 1982 και 1983. Αν και θα μπορούσε να παρατηρηθεί ότι τα παραπάνω στοιχεία δείχνουν κάποια ανάκαμψη της παραγωγής το 1984, αυτό φαίνεται, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, ότι σχετίζεται σε μεγάλο μέρος με την αύξηση των εξαγωγών από την Κοινότητα και αποτελεί εφήμερη βελτίωση εφόσον μεγάλο μέρος των επιπλέον εξαγωγών αποδίδεται στις προσωρινές διακυμάνσεις της τιμής συναλλάγματος.

(36) Άλλες ενδείξεις όσον αφορά τους κοινοτικούς παραγωγούς είναι ενδεικτικές της πίεσης την οποία αυτοί είχαν υποστεί και οφειλόταν, σε μεγάλο βαθμό, στις εισαγωγές που είχαν υποστεί ντάμπινγκ κατά την περίοδο από το 1981 έως το 1983/84. Ο αριθμός των ατόμων που απασχολούνται μόνιμα στην κοινοτική βιομηχανία μειώθηκε από 1 453 σε 1 311 κατά την ίδια περίοδο. Σε αυτά τα συνολικά στοιχεία περιέχονται και άτομα τα οποία εργάζονται με μειωμένο ωράριο ή που απολύθηκαν προσωρινά: ενώ το 1980 τα στοιχεία αυτά αφορούσαν μόνο 10 εργαζομένους, ο αριθμός του αυξήθηκε σε 528 το 1982 και ήταν 387 το 1983.

Παρά τις προσπάθειες αυτές για ορθολογιστικότερη αντιμετώπιση, το συνολικό περιθώριο κέρδους από τις πωλήσεις του καρβίδιου του πυριτίου από τους τέσσερις κοινοτικούς παραγωγούς μειώθηκε αισθητά. Ενώ όλες αυτές οι επιχειρήσεις είχαν κέρδη ή πλησίαζαν να ισοφαρίσουν το 1980, τρεις από τις επιχειρήσεις είχαν απώλειες κατά την περίοδο από το 1981 έως το 1983/84, και τα περιθώρια κέρδους της τέταρτης επιχείρησης μειώθηκαν και έφθασε να ισοφαρίσει μόνο στο τέλος της περιόδου.

Αν και η γενική κατάσταση όλων των τύπων καρβίδιου του πυριτίου έδειχνε μείωση ή και κατάργηση των πριθωρίων κέρδους, τα διαθέσιμα στοιχεία όσον αφορά μια λεπτομερέστερη ανάλυση των δαπανών και των κερδών ορισμένων επιχειρήσεων, που παράγουν κύριους τύπους του προϊόντος, δείχνουν ότι ο χαλυβουργικός τομέας της παραγωγής καρβίδιου του πυριτίου και οι πωλήσεις υπέστησαν ακόμη σοβαρότερη πίεση απ' ό,τι δείχνουν τα γενικά στοιχεία.

Η σημασία του τομέα αυτού είναι δυνατόν να εκτιμηθεί με βάση το γεγονός ότι οι χαλυβουργικοί τύποι αποτελούν το 45 % περίπου της συνολικής παραγωγής καρβίδιου του πυριτίου των κοινοτικών παραγωγών. Τη σοβαρότητα της πίεσης δείχνει το γεγονός ότι οι κυριότεροι κοινοτικοί παραγωγοί, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν τα δύο τρίτα της κοινοτικής παραγωγής, υπέστησαν σταθερά αυξανόμενες απώλειες σε αυτόν τον τομέα μεταξύ του 1981 και 1983/84, έτσι ώστε στο τέλος αυτής της περιόδου το εισόδημα από τις πωλήσεις τους για το χαλυβουργικό καρβίδιο του πυριτίου να καλύπτει μόνο το 80 % περίπου των συνολικών δαπανών παραγωγής, πωλήσεως και των διοικητικών δαπανών στον τομεα τομέα αυτό. Αυτή η ιδιαίτερη κατάσταση περιγράφεται στα σημεία 37 και 38.

(37) Η Επιτροπή εξέτασε επίσης αν η πώληση στη Κοινότητα καρβίδιου του πυριτίου από τους εξαγωγείς αυτούς που διαπιστώθηκε ότι είχαν ασκήσει ντάμπινγκ πραγματοποιήθηκε σε τιμές χαμηλότερες από τις τιμές που χρεώθηκαν για ισοδύναμες ποσότητες και τύπους του προϊόντος από τους κοινοτικούς παραγωγούς. Πρέπει ωστόσο να επισυμανθούν δύο στοιχεία σχετικά με αυτή τη σύγκριση των τιμών.

Πρώτον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το επίπεδο τιμών στην Κοινότητα είχε ήδη υποστεί αισθητή μείωση πριν από την έναρξη της περιόδου έρευνας. Για αρκετά χρόνια, πριν από το 1983, οι τιμές πωλήσεως των κοινοτικών παραγωγών είχαν είτε μειωθεί είτε αυξηθεί με πολύ λιγότερο γρήγορο ρυθμό απ' ό,τι οι δαπάνες τους. Ενώ η ζήτηση καρβίδιου του πυριτίου στην Κοινότητα ήταν σταθερή κατά την περίοδο αυτή —ή μειώθηκε η αξία της σε μερικά χρόνια— το τμήμα της αγοράς που αντιπροσώπευαν οι εισαγωγές από τους ενδιαφερόμενους εξαγωγείς αυξανόταν γρήγορα εις βάρος του τμήματος των κοινοτικών παραγωγών, όπως αναφέρεται στα σημεία 33 και 34. Τα ακατάλληλα επίπεδα των τιμών πωλήσεως των κοινοτικών παραγωγών οφείλονταν στις εισαγωγές σε χαμηλή τιμή μάλλον παρά στη στασιμότητα της ζήτησης· αυτό καδεικνύεται από 1) την απώλεια των παλαιών πελατών που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία προς όφελος των εξαγωγέων, 2) τις διακυμάνσεις του τμήματος αγοράς που αναφέρθηκαν παραπάνω, και 3) τα υπόλοιπα στοιχεία της αγοράς και τα οικονομικά στοιχεία που αναφέρονται συνοπτικά στα σημεία 35 έως 42.

Δεύτερον, στην περίπτωση ορισμένων εξαγωγέων από χώρες κρατικού εμπορίου οι αποζημιώσεις που χορηγήθηκαν για τις διαφορές των φυσικών χαρακτηριστικών (σημείο 25) ενσωματώθηκαν στη σύγκριση της τιμής για λόγους υπολογισμού της ζημίας, έτσι ώστε η μεγάλη διαφορά της τιμής που διαπιστώθηκε σήμερα στην αγορά —στην οποία φυσικά δεν έχουν ληφθεί υπόψη αυτές οι αποζημιώσεις— ήταν πολύ μεγαλύτερη από τα εκατοστιαία ποσοστά που αναφέρονται παρακάτω.

Αν συγκριθεί, με τη βάση αυτή, ο μέσος όρος των τιμών μεταπώλησης αυτών των εισαγωγών στη διάρκεια της περιόδου της έρευνας με τις ισοδύναμες τιμές των κοινοτικών παραγωγών, συνάγονται τα εξής αποτελέσματα. Γενικά, οι εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας διαπιστώθηκε ότι είχαν γίνει σε τιμές χαμηλότερες κατά μέσο όρο 30 % από τις τιμές των τοπικών παραγωγών, οι εισαγωγές από την Πολωνία κατά 16 % και οι εισαγωγές από τη Σοβιετική Ένωση κατά 22 %. Στην περίπτωση της Νορβηγίας, η κατάσταση είναι πολυπλοκότερη και τούτο οφείλεται εν μέρει στο πολύ ευρύτερο φάσμα των τύπων του προϊόντος και στον αριθμό των κρατών μελών εισαγωγής που ενέχονται στην υπόθεση καθώς και στην ιδιαίτερη κατάσταση όσον αφορά ένα σημαντικό τομέα της αγοράς. Σε ένα ευρύ φάσμα σταθερών τύπων του προϊόντος, όπου περιλαμβάνονται και τα μείγματα κόκκων συρματουργίας αλλά αποκλείονται οι πρώτοι χαλυβουργικοί τύποι, διαπιστώθηκαν πωλήσεις με μειωμένη τιμή που ποίκιλλαν από 0 % έως 24 %, με ένα μέσο όρο 11 %.

Στην περίπτωση των πρώτων χαλυβουργικών τύπων, που αφορούν περίπου το ένα πέμπτο όλων των νορβηγικών εισαγωγών καρβίδιου του πυριτίου στην Κοινότητα κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας (αλλά πολύ μεγαλύτερη αναλογία των προϊόντων αυτών σε ένα από τα κράτη μέλη), διαπιστώθηκαν επίσης πωλήσεις με μειωμένη τιμή κατά 18 % στην περίπτωση ενός νορβηγού παραγωγού και από 21 % έως 33 % στην περίπτωση ενός άλλου, σε σύγκριση με τις τιμές των κοινοτικών παραγωγών οι οποίες έμειναν σχετικά άθικτες από την πίεση των τιμών που προκλήθηκε από τις νορβηγικές εισαγωγές· επρόκειτο, για παράδειγμα, για την περίπτωση πελατών των κοινοτικών παραγωγών που είχαν διατηρήσει συμφωνίες αγοράς στα επίπεδα των τιμών που ίσχυαν στο παρελθόν ή πραγματοποίησαν αγορές με βάση τη σταθερή προσφορά τιμών. (Υπενθυμίζεται ότι στο σημείο 30 αναφέρεται ότι μόνο δύο από τους τρεις νορβηγούς παραγωγούς ήταν αναμεμειγμένοι σε μεγάλο βαθμό σε αυτόν τον ειδικότερο τομέα της αγοράς.)

(38) Ένας νορβηγός παραγωγός υποστήριξε όσον αφορά τις πωλήσεις με μειωμένη τιμή, αναφερόμενος ειδικότερα σε αυτόν τον τομέα του προϊόντος και στην ανταγωνιστική δράση ενός κοινοτικού παραγωγού, ότι δεν άρχισε αυτός τη μείωση των τιμών αλλά μάλλον ακολούθησε τις τιμές που επέβαλε η κοινοτική βιομηχανία.

Είναι δύσκολο να επαληθευθεί ένας τέτοιος ισχυρισμός και να δοθεί κατηγορηματική απάντηση. Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι, σε αυτόν τον τομέα παραγωγής, η κοινοτική βιομηχανία ανταγωνιζόταν συχνά τις τιμές των νορβηγικών εισαγωγών. Ο εν λόγω εξαγωγέας ισχυρίσθηκε ότι αυτό που πραγματοποίησε ο ίδιος δεν προκάλεσε σημαντική ζημία στους παραγωγούς. Ωστόσο, όπως αναφέρεται ήδη στο σημείο 37, η μείωση των τιμών που πραγματοποίησε αυτός ο νορβηγός εξαγωγέας διαπιστώθηκε και στον τομέα αυτό, αν και όχι τόσο γενικευμένη όπως στην περίπτωση άλλων τύπων του προϊόντος. Οι κοινοτικοί παραγωγοί που ασχολούνται περισσότερο με τον τομέα αυτόν αύξησαν πράγματι τα επίπεδα τιμών τους για να τα προσαρμόσουν στις τιμές των νορβηγικών εισαγωγών, έτσι ώστε να αποφύγουν τον αθέμιτο ανταγωνισμό και να μην χάσουν και άλλες πωλήσεις. Η ζημία που προκλήθηκε σε αυτόν τον τομέα στους κοινοτικούς παραγωγούς δεν πρέπει επομένως να υπολογισθεί μόνο με βάση τη μείωση της τιμής που παρατηρείται κατά την περίοδο της έρευνας, αλλά και σε σχέση με τις κατά τομέα απώλειες των κοινοτικών παραγωγών όπως αναφέρθηκαν στο σημείο 36. Η έκταση αυτών των απωλειών αντιφάσκει με τον ισχυρισμό του νορβηγού εξαγωγού, επειδή είναι ενδεικτικές της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία στην προσπάθειά της να υπερασπισθεί το τμήμα της αγοράς που της ανήκει έναντι εισαγωγών σε αθέμιτες τιμές.

(39) Ένα άλλο επιχείρημα το οποίο υποστήριξαν ορισμένοι από τους νορβηγούς παραγωγούς αφορά επίσης το περιθώριο κέρδους των κοινοτικών παραγωγών, αφού ισχυρίζονται ότι δεν υπήρξε σημαντική ζημία και ότι, αν ληφθούν υπόψη οι αναφορές για το 1984 ορισμένων επιχειρήσεων της Κοινότητας, ο ισχυρισμός αυτός είναι πράγματι αβάσιμος. Η βελτίωση της απόδοσης της κοινοτικής βιομηχανίας το 1984 αναφέρθηκε ήδη στο σημείο 35, αλλά ούτε οι επίσημες αναφορές της εν λόγω επιχείρησης που εξετάστηκαν από την Επιτροπή ούτε τα άλλα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή στηρίζουν το επιχείρημα αυτό. Οι αναφορές αυτές δεν είναι ιδιαίτερα ακριβείς στα σχόλιά τους και σπάνια παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τις ποσότητες του καρβίδιου του πυριτίου που πωλήθηκε από τις εν λόγω επιχειρήσεις οι οποίες ασκούν σημαντικές δραστηριότητες έξω από τον τομέα αυτό. Επιπλέον, το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά αναφέρονται με ικανοποίηση στην εξέλιξη των δραστηριοτήτων όσον αφορά το καρβίδιο του πυριτίου, το 1984, πρέπει να εκτιμηθεί λαμβάνοντας υπόψη τις απώλειες που υπέστησαν οι δραστηριότητες αυτές τα αμέσως προηγούμενα χρόνια: δεν υπάρχει αντίφαση εδώ με τις παρατηρήσεις που έγιναν ήδη για τα περιθώρια κέρδους —και ειδικότερα τα κατά τομέα περιθώρια κέρδους από τους διάφορους τύπους καρβίδιου του πυριτίου (σημείο 36). Ομοίως, η νορβηγική βιομηχανία πρόβαλε επιχειρήματα που αφορούσαν σημαντικά κεφάλαια επενδύσεων που διαχειριζόταν ένας από τους κοινοτικούς παραγωγούς και σύμφωνα με τα οποία δημιουργήθηκε στην Επιτροπή η εντύπωση ότι υπάρχουν αμφιβολίες ή ισχυρισμοί για ζημία την οποία υπέστη αυτός ο παραγωγός, ο οποίος επένδυσε το κεφάλαιο αυτό για να αντικαταστήσει παλαιωμένες εγκαταστάσεις με αποδοτικότερο εξοπλισμό, και όχι για να αυξήσει την παραγωγική του ικανότητα.

(40) Κατά την εκτίμηση των επιπτώσεων που έχουν οι εισαγωγές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην κοινοτική βιομηχανία, η Επιτροπή εξέτασε τα αποτελέσματα όλων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από όλες τις χώρες εξαγωγής και τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς. Διαπιστώθηκαν μεγάλες διαφορές του τμήματος αγοράς της κοινοτικής κατανάλωσης που κατείχαν οι εξαγωγείς που διαπιστώθηκε ότι αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Σε σύνολο τμήματος 39,6 %, όπως αναφέρεται στο σημείο 41, το 30,3 % κατείχε η Νορβηγία (24,7 % το 1981), ενώ οι υπόλοιπες τέσσερις χώρες κατείχαν συνολικά το 9,3 % (5,1 % το 1981). Ορισμένοι εξαγωγείς ισχυρίσθηκαν ότι οι επιπτώσεις των εξαγωγών τους στην Κοινότητα πρέπει να εξετασθούν χωριστά και να μην θεωρηθούν ότι προκάλεσαν σημαντική ζημία λόγω του μικρού τμήματος που κατέχουν στην αγορά της Κοινότητας. Καταλήγοντας στα συμπεράσματά της, η Επιτροπή εξέτασε τη δυνατότητα σύγκρισης των εισαγομένων προϊόντων ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά, τον όγκο των εισαγωγών, την αύξηση του όγκου εισαγωγών από προηγούμενη συγκρίσιμη περίοδο, το χαμηλό επίπεδο των τιμών για τα προϊόντα που εισήχθησαν και το βαθμό ανταγωνιστικότητας των εισαγομένων στην Κοινότητα προϊόντων με τα ομοειδή προϊόντα της κοινοτικής βιομηχανίας.

Με βάση αυτή την ανάλυση, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από τις εν λόγω χώρες προκαλούσαν σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, και ότι οι εισαγωγές αυτές πραγματοποιήθηκαν με τέτοιους όρους ώστε, εάν η Επιτροπή εξέταζε χωριστά την περίπτωση οποιουδήποτε εξαγωγέα, αυτό θα συνιστούσε διακριτική μεταχείριση έναντι των υπολοίπων. Συνεπώς, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, για να καθοριστεί το επίπεδο της ζημίας που προκλήθηκε, πρέπει να εξετασθούν συνολικά οι επιπτώσεις όλων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(41) Η Επιτροπή εξέτασε αν η ζημία έχει προκληθεί και από άλλους παράγοντες, όπως εισαγωγές από διαφορετικές πηγές ή συνεχής φθίνουσα τάση της ζήτησης. Όσον αφορά την πρώτη από τις δύο αυτές υποθέσεις ή τις συμπληρωματικές αιτίες της ζημίας, τα διαθέσιμα στοιχεία τα οποία αφορούν τον όγκο των εισαγωγών αντιτίθενται πλήρως σε μια τέτοια δυνατότητα, εφόσον, κατά την περίοδο από το 1981 έως το 1984, το συνδυασμένο τμήμα της αγοράς των εξαγωγών καρβίδιου του πυριτίου στην Κοινότητα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Νορβηγίας, Πολωνίας, Ισπανίας και Σοβιετικής Ένωσης, αυξήθηκε από 29,8 % σε 39,6 %, το τμήμα όλων των άλλων εξαγωγέων μαζί παρέμεινε ουσιαστικό σταθερό σε 8 %. Έτσι, η μείωση του τμήματος της κοινοτικής κατανάλωσης που κατέχει η κοινοτική βιομηχανία μπορεί να αποδοθεί άμεσα στην αύξηση των εισαγωγών από τις χώρες που αναφέρθηκαν παραπάνω, χωρίς καμία αύξηση των εισαγωγών από άλλους εξαγωγείς.

Όσον αφορά την τάση της ζήτησης, αναφέρθηκε ήδη στο σημείο 31 ότι η συνολική κοινοτική κατανάλωση μειώθηκε το 1982 και το 1983, για να φθάσει το 1984 στο επίπεδο του 1981. Διαπιστώθηκε όμως ότι, παρά την πτώση αυτή της ζήτησης, οι εισαγωγές καρβίδιου του πυριτίου από εξαγωγείς που είχαν ασκήσει ντάμπινγκ αυξήθηκαν κατά 27 %, ενώ οι πωλήσεις των κοινοτικών παραγωγών μειώθηκαν κατά 13 000 τόνους ή κατά 19 % μεταξύ του 1981 και 1984.

(42) Ένας εξαγωγέας ανέφερε ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ερευνήσει τη θυγατρική επιχείρηση ενός κοινοτικού παραγωγού, που βρίσκεται σε μια τρίτη χώρα, ο οποίος εξάγει μεγάλες ποσότητες καρβίδιου του πυριτίου στην Κοινότητα, και ότι αυτό συνιστά διακριτική μεταχείριση στο πλαίσιο της διαδικασίας.

Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται αυτή την άποψη. Ο εν λόγω εξαγωγέας δεν αναφέρεται στην καταγγελία της κοινοτικής βιομηχανίας και ο κοινοτικός εισαγωγέας δεν είναι υποχρεωμένος να εμπλέκει τη θυγατρική του επιχείρηση στη διαδικασία ελλείψει ισχυρισμών ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και ζημίας ούτε είναι υποχρεωμένη η Επιτροπή να ερευνήσει την περίπτωση της εν λόγω επιχείρησης ελλείψει εμπεριστατωμένης καταγγελίας. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή συνήθως λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι είναι δυνατόν εξαγωγείς που δεν εμπλέκονται στη διαδικασία να είναι υπεύθυνοι για ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, όπως αναφέρεται στο σημείο 41. Η εξέταση στο σημείο αυτό άλλων παραγόντων που είναι δυνατό να προκάλεσαν ζημία δεν δικαιολογεί την εικασία ότι η θυγατρική αυτή επιχείρηση φέρει οποιαδήποτε ευθύνη.

(43) Όπως εξηγήθηκε ήδη στο σημείο 8, τα συμπεράσματα όσον αφορά τις εισαγωγές στην Κοινότητα, με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985, καρβίδιου του πυριτίου καταγωγής Ισπανίας θα εξετασθούν χωριστά. Όσον αφορά την εξέταση της ζημίας, ωστόσο, είναι απαραίτητο μόνο να επισημανθεί σ' αυτή τη φάση ότι, ενώ τα αποτελέσματα αυτών των εισαγωγών αποκλείσθηκαν, η ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, η οποία προκύπτει από τις εισαγωγές που είχαν υποστεί ντάμπινγκ από άλλους εξαγωγείς που αναφέρονται στην καταγγελία, παραμένει πραγματική.

(44) Με βάση την ανάλυση που αναφέρεται παραπάνω, η Επιτροπή διαπίστωσε προκαταρκτικά ότι οι επιπτώσεις των εισαγωγών καρβίδιου του πυριτίου που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Νορβηγίας, Πολωνίας, και Σοβιετικής Ένωσης προκάλεσαν υλική ζημία στον αντίστοιχο κλάδο της κοινοτικής βιομηχανίας. Το μέγεθος αυτής της ζημιάς θα υπολογισθεί κατ' αρχήν σύμφωνα με τη μείωση της τιμής και την απώλεια κέρδους που είχαν ορισμένοι τομείς, που προκύπτουν απο τη μείωση των τιμών, στη διάρκεια της περιόδου έρευνας, όπως αναφέρεται στα σημεία 36 και 37.

Ζ. Το συμφέρον της Κοινότητας

(45) Οι εκπρόσωποι των αντιστοίχων βιομηχανιών και μεμονωμένων επιχειρήσεων υποστήριξαν ότι η θέσπιση μέτρων προστασίας δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας, δεδομένου ότι καθιστά τα προϊόντα λιγότερο ανταγωνιστικά σε σχέση με τις εισαγωγές των τελικών προϊόντων που καταγόνται από τρίτες χώρες. Τα επιχειρήματα αυτά αναφέρονται κυρίως σε ορισμένους ιδιαίτερους τομείς της αγοράς, και ειδικότερα στους τομείς παρασκευής χυτού ανθρακόπλινθου και στον τομέα παρασκευής λειαντικών εργαλείων, που χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερα χαμηλό επίπεδο τιμών. Στην τελευταία αυτή περίπτωση υποστηρίχθηκε επιπλέον ότι τα μέτρα προστασίας για τους λειαντικούς κόκκους του καρβίδιου πυριτίου θα καταστήσουν τα λειαντικά αυτά εργαλεία λιγότερο ανταγωνιστικά στις αγορές των τρίτων χωρών, στις οποίες πολλές από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις εξάγουν τα προϊόντα τους.

(46) Όπως και στην περίπτωση όλων των ακατέργαστων υλικών ή συστατικών, κάθε αύξηση των τιμών είναι φυσικό να έχει ορισμένες συνέπειες στο κόστος των βιομηχανιών επεξεργασίας, αλλά ο βαθμός στον οποίο θίγονται οι βιομηχανίες εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο οι αυξήσεις αυτές του κόστους είναι δυνατό να μεταφερθούν στους πελάτες μέσω υψηλοτέρων τιμών πωλήσεως και χωρίς απώλειες ως προς τον όγκο των πωλήσεων. Αυτό μπορεί να προληφθεί, παραδείγματος χάρη, μέσω της ανταγωνιστικής πίεσης εκ μέρους των εισαγωγμένων επεξεργασμένων προϊόντων ή με μείωση της κατανάλωσης εξαιτίας της ελαστικότητας της τιμής ζήτησης σε αυτόν τον τομέα της αγοράς. Ωστόσο, μόνον μία επιχείρηση παρείχε αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή όσον αφορά τις ειδικές συνέπειες της αύξησης της τιμής του καρβίδιου του πυριτίου στο κόστος παραγωγής του και δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά παρόμοιες συνέπειες αυξήσεως των τιμών των επεξεργασμένων προϊόντων στο σύνολο των πωλήσεών τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, οποιαδήποτε εκτίμηση των δυνατών συνεπειών των αυξήσεων της τιμής του καρβίδιου του πυριτίου για τις βιομηχανίες επεξεργασίας παραμένει καθαρά θεωρητική. Μετά από προσεκτική εκτίμηση των παραπάνω επιχειρημάτων έναντι των σοβαρών δυσκολιών που αντιμετωπίζει η κοινοτική βιομηχανία, οι οποίες μπορούν να αποδοθούν άμεσα στην ύπαρξη ντάμπινγκ ως προς το υλικό αυτό, η Επιτροπή κατέληξε ντάμπινγκ συμπέρασμα ότι είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να ληφθούν μέτρα.

Η. Ανάληψη υποχρεώσεων

(47) Οι αντιπρόσωποι των εξαγωγέων της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, της Νορβηγίας, της Πολωνίας και της Σοβιετικής Ένωσης ενημερώθηκαν σχετικά με τα σημαντικότερα αποτελέσματα της προκαταρκτικής έρευνας και ανέπτυξαν τις απόψεις τους. Στη συνέχεια, πρότειναν ικανοποιητικές αναλήψεις υποχρεώσεων, συνέπεια των οποίων θα είναι οι τιμές εισαγωγής στην Κοινότητα καρβίδιου του πυριτίου με καταγωγή τις χώρες αυτές να εξαλείψουν τη ζημία που διαπιστώθηκε στη διάρκεια της έρευνας για τις εξαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και τη Σοβιετική Ένωση, όπου το μέγεθος της ζημίας ήταν μικρότερο απ' ό,τι τα περιθώρια ντάμπινγκ που καθορίσθηκαν και να εξαλειφθεί η ζημία που διαπιστώθηκε όσον αφορά την πολιτική των εξαγωγέων. Στην περίπτωση των νορβηγών εξαγωγέων, η ανάληψη υποχρεώσεων θα εξαλείψει το ντάμπινγκ ή τη ζημία, που είναι μεικρότερη, γι' αυτούς τους τύπους των προϊόντων για τους οποίους τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής δείχνουν την ύπαρξη και ζημίας και σημαντικού ντάμπινγκ.

Υπό αυτές τις συνθήκες και θεωρώντας ότι οι περιστάσεις στην παρούσα υπόθεση καθιστούν πρόσφορη την, εφαρμογή τέτοιων μέτρων, οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων γίνονται αποδεκτές και, συνεπώς, η διαδικασία μπορεί να περατωθεί χωρίς την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ στο υλικό που εισάγεται από αυτές τις τέσσερις χώρες.

(48) Η συμβουλευτική επιτροπή δεν προέβαλε αντιρρήσεις όσον αφορά την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που πρότειναν η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η Νορβηγία, η Πολωνία και η Σοβιετική Ένωση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Επιτροπή αποδέχεται τις αναλήψεις υποχρεώσεων που πρότειναν οι China National Machinery and Equipment Import & Export Corporation στην Köln, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Arendal Smelteverk A/S Eydehavn, Νορβηγία, Norton A/S, Lillesand, Νορβηγία, Orkla Exolon A/S & Co., Orkanger, Νορβηγία, Inter-Vis, Warsaw, Πολωνία, και v/o Stankoimport, Μόσχα, Σοβιετική Ένωση όσον αφορά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές καρβίδιου του πυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Νορβηγίας, Πολωνίας και Σοβιετικής Ένωσης, το οποίο υπάγεται στη διάκριση 28.56 Α του κοινού δασμολογίου, που αντιστοιχεί στον κωδικό NIMEXE 28.56-10.

Άρθρο 2

Περατώνεται η έρευνα όσον αφορά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ που αναφέρεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

Περατώνεται η διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετική με τις εισαγωγές καρβίδιου του πυριτίου καταγωγής Γιογκοσλαβίας και Τσεχοσλοβακίας.

Βρυξέλλες, 7 Οκτωβρίου 1986.

Για την Επιτροπή

Willy DE CLERCQ

Μέλος της Επιτροπής